

ærede Minister vidste — og det vidste han — at Landstinget stillede sig saadan i 1898, og at det selvfølgelig vilde kræve det samme nu som den Gang — jeg gaar nemlig ud fra, at Landstinget ikke vil desavouere sin egen Opfattelse fra 1898 — og desuagtet forelægger disse Lovforslag i begge Ting om en delvis Revision af Statsbanedriftens Ordning, har jeg ingen Grund til, navnlig ikke, naar jeg ser hen til Funktionærernes Stilling, at slutte mig til den Ros og Tak, der blev den højtærede Minister til Del, den Gang han forelagde Lovforslaget, thi jeg frygter for, at netop den Fremgangsmaade, den højtærede Minister har valgt, vil føre til, at der intet kommer ud af det hele. Det er nemlig en meget let Sag at bringe noget til at gaa i Staa, naar man optræder paa den Maade, som den højtærede Minister har gjort, idet han har forelagt Forslag, der stride lige imod den Opfattelse, begge Rigsdagens Afdelinger have haft for 3 Aar siden. Den Gang var Opfattelsen sikkert nok den, at man maatte have disse Oplysninger, inden man kunde gaa til en endelig Revision af de her omhandlede Forhold.

Hvis den højtærede Minister havde valgt en anden Vej, nemlig den at foreslaa en midlertidig Hjælp for de lavest lønnede Funktionærer, indtil de til en endelig Revision nødvendige Oplysninger vare tilvebragte, og samtidig havde foreslaaet en Forlængelse for eet Aar af Loven om Statsbanedriftens Ordning og ligeledes en Forlængelse for Taksternes Vedkommende, indtil vi kunde se et Resultat fra Kommissionen, vilde jeg være mere tilbøjelig til at være Ministeren taknemmelig for hans Fremgangsmaade. I denne Vinter har det hændt, hver Gang jeg har rejst med Jernbanen, at Funktionærerne have spurgt mig: Hvor naar faa vi Dyrtidstillæg, hvad bliver det til dermed, og naar er Lovforslag derom blevet forelagt? Nogle have ment, at det var forelagt for længe siden, og at det egentlig var mig eller andre, der sad her og holdt paa dette Dyrtidsforslag. Jeg har svaret: Jeg kender ikke noget til et saadant Forslag, der er ikke forelagt noget for Rigsdagen i den Henseende, og der er heller ikke meddelt mig noget om, at der skulde være et Forslag om Dyrtidstillæg til Jernbanefunktionærerne under Opsejling. Nu ved jeg ikke, om Ministeren overhovedet har tænkt paa at give Jernbanefunktionærerne et Dyrtidstillæg. Vi have jo egentlig ikke Dyrtid. Naar vi se bort fra Leje af Bolig og Prisen paa Kul, ere

de øvrige Fornødenheder, som vi skulle have, ikke særlig dyre. Men maaske har Ministeren tænkt paa et Lønningstillæg. Der har været Tale om et Tillæg af 10 pCt., og Jernbanefunktionærerne have gjort sig fortrolige med, at et saadant vilde komme. Jeg antager, det er Ministeren selv, der har ladet denne Meddelelse flyde ud til Funktionærerne, hvor skulde den ellers være kommen fra? De kunne jo ikke selv hitte paa noget saadant. (*Ellinger*: Man har hørt saa galt før). Det tror jeg dog ikke. Men naar nu denne Forestilling er kommen ud blandt Funktionærerne, at de skulde have et Lønningstillæg, eller hvad man vil kalde det, et vist Procenttillæg, og man saa i Stedet for opstiller Forslag om en delvis Revision af Loven om Statsbanedriftens Ordning, og man samtidig i Landstinget forelægger Forslag om andre Takster, og det endvidere vides, hvorledes Tingene i 1898 enedes om, at man skulde have disse Oplysninger, inden man kunde gaa til en endelig Revision, synes det mig, at det maa være klart, at det er en meget daarlig Fremgangsmaade i Retning af at skaffe bedre Forhold til Veje for Funktionærerne. Jeg kan ikke se bedre, og derfor vil og kan jeg ikke slutte mig til den Ros og den Tak, der blev den ærede Minister tildelt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen).

Jeg tror, det er en helt forkert Fremgangsmaade, her er valgt. Jeg tror, det vilde have været meget bedre, om Ministeren havde valgt den Fremgangsmaade at komme til Folketinget og havde sagt: Prisforholdene, navnlig i Byerne, ere blevne saaledes, at der er god Grund til at give de lavere lønnede Funktionærer et midlertidigt Tillæg. Desuden have de lavere lønnede Funktionærer et grundet Haab om, at der i Aar skulde ske noget i Retning af en Forbedring af deres Lønninger. I Aar skulde Loven om Statsbanedriftens Ordning forelægges til Revision, og derfor ønsker jeg at faa et saadant midlertidigt Tillæg, og samtidig vil jeg foreslaa en Lov, som gaar ud paa at forlænge Gyldigheden af Lovene om Statsbanedriftens Ordning og Takster et Aar, for at der kan blive Tid for Rigsdagen til at faa de Oplysninger, den har ønsket, og til at overveje, hvorledes Revisionen passende kunde bringes i Stand. Hvis den højtærede Minister havde valgt denne Fremgangsmaade, vilde jeg tro, han havde stillet sig ganske anderledes heldigt ogsaa for Funktionærernes Vedkommende. Denne Fremgangsmaade vilde sikkert have været den fornøftigste